

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΕΛΕΓΧΟΥ ΕΝΟΙΚΙΑΣΕΩΝ ΛΑΡΝΑΚΑΣ / ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ**Τμήμα Δικαστηρίου Αμμοχώστου**

Ενώπιον: Λ.Σ. Καρμίτση, Προέδρου και
Μ. Γεωργιάδου και Β. Πιτσιλλίδη, Παρέδρων

Αρ. Αίτησης: Ε12/2012

Μεταξύ:

1. [REDACTED]
2. [REDACTED]
3. [REDACTED]
4. [REDACTED]

Αιτητών

-και-

1. [REDACTED]
2. [REDACTED]
3. [REDACTED]

Καθ' ων η Αίτηση

15.10.2015

Για τους Αιτητές 1 έως 4: κ. Μ. Βιολάρης [REDACTED]

Για τους Καθ' ων η Αίτηση 1 έως 3: [REDACTED]

Α Π Ο Φ Α Σ Η

Η υπό τον ως άνω αριθμό και τίτλο Αίτηση καταχωρίστηκε την 10.8.2012 και μ' αυτήν οι Αιτητές εξαιτούνται ως ακολούθως:

1. «Απόφαση και/ή διάταγμα του Δικαστηρίου ανάκτησης κατοχής και/ή διάταγμα του Δικαστηρίου διατάσσει τους Καθ' ων η αίτηση 1 και τους υπαλλήλους, αντιπροσώπους, εκπροσώπους και υπηρέτες αυτών και ένα έκαστο εξ αυτών όπως εκκενώσουν και παραδώσουν στους Αιτητές ελεύθερα κατοχή του ακινήτου επί της Λεωφόρου Νησί, υπ' αριθμό 4 στην Αγία Νάπα, που λειτουργεί ως Super Market – Souvenir Shop και το οποίο ενοικιάζουν οι Καθ' ων η αίτηση 1, λόγω καθυστερημένων και οφειλομένων ενοικίων.

2. Απόφαση και/ή διάταγμα του Δικαστηρίου διατάζων τους Καθ' ων η Αίτηση 1, 2 και 3 όπως καταβάλουν εις τους Αιτητές αλληλέγγυα και/ή κεχωρισμένα το ποσό των €42.715,00 που αφορά καθυστερημένα και/ή οφειλόμενα ενοίκια για την περίοδο από τον Οκτώβριο 2011 μέχρι και συμπεριλαμβανομένου του Ιουλίου 2012 και συγκεκριμένα καθυστερημένα και/ή οφειλόμενα ενοίκια 10 μηνών προς €42.715,00 πλέον τόκο προς 5,5% επί κάθε καθυστερημένου και/ή οφειλόμενου ενοικίου από την ημέρα που αυτό κατέστη πληρωτέο μέχρι εξοφλήσεως.
3. Οιαδήποτε άλλη θεραπεία την οποία το Σεβαστό Δικαστήριο ήθελε κρίνει δίκαια και δικαιολογημένη υπό τις περιστάσεις.
4. Έξοδα πλέον Φ.Π.Α.»

Οι Αιτητές ισχυρίζονται ότι είναι ιδιοκτήτες, μεταξύ άλλων, του υποστατικού και/ή καταστήματος επί της Λεωφόρου Νησί, υπ' αριθμό 4, στην Αγία Νάππα, το οποίο ενοικιάζουν και χρησιμοποιούν οι Καθ' ων η Αίτηση ως Super Market – Souvenir Shop (εν τοις εφεξής «το επίδικο υποστατικό»). Το επίδικο ενοικιάστηκε από τους Καθ' ων η Αίτηση δυνάμει ενοικιαστηρίου εγγράφου, ημερομηνίας 15.3.1999, το οποίο έληξε κατά ή περί την 31.3.2005. Έκτοτε, οι Καθ' ων η Αίτηση κατέχουν το επίδικο υποστατικό ως θέσμιοι ενοικιαστές. Ο ισχυρισμός αυτός είναι παραδεκτός. Οι Καθ' ων η Αίτηση 2 και 3 είναι εγγυητές του ενοικιαστηρίου εγγράφου ημερομηνίας 15.3.1999.

Οι Αιτητές ισχυρίζονται ότι το επίδικο ακίνητο έχει ανεγερθεί πριν από την 31.12.1999 και ευρίσκεται εντός ελεγχόμενης περιοχής εν τη έννοια της περί Ενοικιοστασίου Νομοθεσίας. Αυτοί οι ισχυρισμοί είναι παραδεκτοί. Το καταβαλλόμενο ενοίκιο ανέρχεται σε €4.271,50 μηνιαίως και είναι πληρωτέο την 1^η ημέρα κάθε μήνα. Οι Καθ' ων η Αίτηση 1 καθυστερούν συστηματικά την πληρωμή των ενοικίων. Συγκεκριμένα οι Καθ' ων η Αίτηση 1, 2 και 3 οφείλουν στους Αιτητές το ποσό των €42.715,00 που αφορά καθυστερημένα και/ή οφειλόμενα ενοίκια για την περίοδο από τον Οκτώβριο 2011 μέχρι και συμπεριλαμβανομένου του Ιουλίου 2012.

Οι Αιτητές απέστειλαν στους Καθ' ων η Αίτηση 1 επιστολή ημερομηνίας 22.3.2012, η οποία επιδόθηκε με δικαστικό επιδότη στις 6.4.2012, καλώντας τους όπως εξοφλήσουν άμεσα όλα τα καθυστερημένα και/ή οφειλόμενα ενοίκια. Οι Καθ' ων η Αίτηση αρνήθηκαν και/ή παρέλειψαν να συμμορφωθούν με την επιστολή και παραλείπουν μέχρι σήμερα να εξοφλήσουν τα καθυστερημένα ενοίκια και/ή οποιοδήποτε μέρος αυτών. Οι Αιτητές ισχυρίζονται ότι οι Καθ' ων η Αίτηση λόγω

παράλειψης και/ή αμέλειας τους να πληρώσουν τα καθυστερημένα ενοίκια για περίοδο πέραν των 21 ημερών μετά την έγγραφο ειδοποίηση προς αυτούς ημερομηνίας 22.3.2012, αλλά και λόγω του ότι καθυστερούν συστηματικά την καταβολή των οφειλομένων ενοικίων, υπόκεινται σε έξωση δυνάμει του άρθρου 11(1)(α) του περί Ενοικιοστασίου Νόμου. Οι Καθ' ων η Αίτηση 1, 2 και 3 εξακολουθούν να οφείλουν τα ενοίκια.

Απάντηση και Ανταπαίτηση:

Το δικόγραφο των Καθ' ων η Αίτηση 1, 2 και 3 καταχωρίστηκε την 12.9.2012. Οι Καθ' ων η Αίτηση προβαίνουν σε γενική άρνηση των ισχυρισμών της Αίτησης. Δεν υπάρχει ειδική και/ή καθαρή άρνηση για την οφειλή ενοικίων. Είναι πάγια νομολογημένο ότι τα δικόγραφα στοιχειοθετούν τα επίδικα θέματα και καθορίζουν τις παραμέτρους της δίκης¹. Ακόμα, η γενική άρνηση ισχυρισμών δεν εξυπακούεται και την προβολή θετικών ισχυρισμών (βλέπετε σχετικά Παπαγεωργίου v. Κλάππα (1991) 1 Α.Α.Δ. 24).

Οι Καθ' ων η Αίτηση προβάλλουν Ανταπαίτηση για ποσό πέραν των €50.000, για την καταβολή ηλεκτρικού ρεύματος για το ενοικιαζόμενο υποστατικό. Ισχυρίζονται ότι οι Αιτητές χρέωσαν το εν λόγω ποσό ή και μεγαλύτερο, πέραν του κανονικού ρεύματος για το επίδικο υποστατικό και οι Αιτητές καρπώθηκαν τη διαφορά. Οι Καθ' ων η Αίτηση με επιστολή ημερομηνίας 2.2.2012, την οποία απέστειλαν άνευ βλάβης, πληροφόρησαν τους Αιτητές αναφορικά με την επιπρόσθετη πληρωμή ρεύματος που κατέβαλαν προς αυτούς. Οι Αιτητές αρνήθηκαν την απαίτηση των Καθ' ων η Αίτηση με επιστολή τους ημερομηνίας 9.2.2012. Οι Καθ' ων η Αίτηση έχουν εξασφαλίσει από την Αρχή Ηλεκτρισμού κατάσταση πληρωμής του ρεύματος, όπου φαίνεται το επιπλέον ποσό που κατέβαλαν και το οποίο υπολογίζεται πέραν των €50.000.

Οι Καθ' ων η Αίτηση ισχυρίζονται ότι οι Καθ' ων η Αίτηση 2 και 3 δεν είναι εγγυητές του ενοικιαστηρίου εγγράφου και ότι η επιστολή ημερομηνίας 22.3.2012 είχε

¹ Βλέπετε, ενδεικτικά: Sevegep Ltd. v. United Sea Transport (1989) 1(E) Α.Α.Δ. 729, Safarino v. Σταυρινού (1991) 1 Α.Α.Δ. 1059, Μούρτζινος v. Πλοίου «Galaxias» κ.ά. (1997) 1(A) Α.Α.Δ. 80, Καθητζιώτης v. Μέλιος & Παφίτης Λτδ (1997) 1(A) Α.Α.Δ. 252, Takis P. Makrides Ltd. v. Γεν. Εισαγγελέα (1997) 1(Γ) Α.Α.Δ. 1424, Παναγή v. Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας (1999) 1(B) Α.Α.Δ. 1107, Κυθρεώτης κ. ά. v. Μιχαηλίδη Millignton-Ward (2001) 1(B) Α.Α.Δ. 1480, Λουκαϊδης κ.ά. v. Εκδοτ. Ετ. Αλήθεια Λτδ κ.ά. (2003) 1(A) Α.Α.Δ. 22, Τσαγγάρη v. Γαβριηλίδου κ.ά. (2003) 1(A) Α.Α.Δ. 472.

σταλεί μόνο στους Καθ' ων η Αίτηση 1. Η σταλείσα επιστολή δεν είναι σύμφωνη με το Νόμο, αφού οι Καθ' ων η Αίτηση 1 είναι θέσμιοι ενοικιαστές και απλώς τους καλεί να πληρώσουν αμέσως όλα τα καθυστερημένα ενοίκια, χωρίς να τους τάσσει προθεσμία πληρωμής και παράδοσης του υποστατικού.

Απάντηση στην Απάντηση και Υπεράσπιση στην Ανταπαίτηση:

Το δικόγραφο των Αιτητών καταχωρίστηκε την 24.9.2012 και μ' αυτό οι Αιτητές αρνούνται όλους μαζί και τον κάθε ένα ξεχωριστά από τους ισχυρισμούς των Καθ' ων η Αίτηση 1, 2 και 3 που περιέχονται στην Απάντηση στην Αίτηση και Ανταπαίτηση, εκτός από εκείνους που ρητά παραδέχονται. Οι Αιτητές επαναλαμβάνουν το περιεχόμενο της Αίτησης και ειδικότερα ότι οι Καθ' ων η Αίτηση 2 και 3 αποτελούν εγγυητές του ενοικιαστήριου εγγράφου ημερομηνίας 15.3.1999, οι Αιτητές ακολούθησαν τη δέουσα διαδικασία προτού προχωρήσουν με την Αίτηση και οι Καθ' ων η Αίτηση 1, 2 και 3 οφείλουν και/ή εξακολουθούν να οφείλουν τα αξιούμενα στην Αίτηση ποσά.

Σε ότι αφορά την Ανταπαίτηση οι Αιτητές ισχυρίζονται ότι το Δικαστήριο Ελέγχου Ενοικιάσεων στερείται δικαιοδοσίας προς εκδίκαση της δια τον λόγο ότι η Ανταπαίτηση δεν βασίζεται σε παρεμπόπτοντα και/ή συμπληρωματικά θέματα τέτοιας μορφής που να απαιτείται άμεση ή έμμεση επίκληση του περί Ενοικιοστασίου Νόμου και ως εκ τούτου αποκλειστική δικαιοδοσία έχει το Επαρχιακό Δικαστήριο.

Η Ανταπαίτηση είναι καταχρηστική και/ή παραπλανητική και/ή παράνομη και/ή αβάσιμη και ενοχλητική. Διαζευκτικά, οι Αιτητές ισχυρίζονται ότι κανένα απολύτως ποσό δεν οφείλεται από αυτούς στους Καθ' ων η Αίτηση. Περαιτέρω, σε καμία περίπτωση, ούτε νομικά αλλά ούτε πραγματικά επιτρέπεται ο συμψηφισμός οφειλής ηλεκτρισμού με οφειλόμενα ενοίκια για τα οποία οι Καθ' ων η Αίτηση 1, 2 και 3 κλήθηκαν βάσει της περί Ενοικιοστασίου Νομοθεσίας να πληρώσουν και λόγω της παράλειψης και/ή αμέλειας τους να το πράξουν υπόκεινται σε έξωση.

Ιστορικό:

Κατά την έναρξη της ακροαματικής διαδικασίας την 27/11/2014, ο ευπαίδευτος συνήγορος των Αιτητών επισήμανε ότι φαίνεται από τα δικόγραφα πως είναι παραδεκτή η θέσμια ενοικίαση, ότι το υποστατικό ανεγέρθηκε πριν την 31.12.1999, ότι

βρίσκεται σε ελεγχόμενη περιοχή, ότι στάληκε η επιστολή 22.1.2012 και ότι το ύψος του ενοικίου ανέρχεται σε €4.271,50.

Με Ενδιάμεση Απόφαση του Δικαστηρίου ημερομηνίας 28.5.2015, κρίθηκε ότι πέτυχε η προδικαστική ένσταση των Αιτητών και η Ανταπαίτηση διακόπηκε και παραπέμφθηκε στο Επαρχιακό Δικαστήριο Αμμοχώστου προς εκδίκαση, λόγω αναρμοδιότητας του Δικαστηρίου Ελέγχου Ενοικιάσεων.

Μαρτυρία και αξιολόγηση:

Αιτητών:

Μοναδικός μάρτυρας για τους Αιτητές κατέθεσε ο κ. Νίκος Νικολάου. Ο κ. Νικολάου κατέθεσε Γραπτή Δήλωση, το Τεκμήριο Α, ως μέρος της κυρίως εξέτασης του, σύμφωνα με τον περί Αποδείξεως Νόμο, Κεφ. 9, ως αυτός τροποποιήθηκε από τον Ν. 32(1)/04. Ο Μ.Α.1 κατέθεσε ότι είναι το άτομο το οποίο ενεργεί για λογαριασμό όλων των Αιτητών και το οποίο εποπτεύει και διαχειρίζεται όλα τα θέματα που αφορούν τη διαχείριση των υποστατικών των Αιτητών στην Αγία Νάπα, μεταξύ άλλων και τα θέματα που αφορούν τις ενοικιάσεις αυτών και τις εισπράξεις ενοικίων. Έχει στην κατοχή και φύλαξη του όλα τα σχετικά έγγραφα που αφορούν την παρούσα υπόθεση, έχει προσωπική γνώση των γεγονότων στα οποία αναφέρεται και είναι εξουσιοδοτημένος να προβεί στη Δήλωση του. Κατά την αντεξέταση του, ο Μ.Α.1 διευκρίνισε ότι είναι μέτοχος στην Αιτήτρια 1 εταιρεία κατά 40%, είναι γιος της μίας Αιτήτριας και ανιψιός της άλλης. Δεν έχει διευθυντική ιδιότητα στους Αιτητές 1 ή 2 και εξουσιοδοτήθηκε προφορικά για να προβεί στη Δήλωση του.

Ο κ. Νικολάου κατέθεσε ότι οι Αιτητές αποτελούν τους ιδιοκτήτες του επίδικου υποστατικού επί της Λεωφόρου Νησί, υπ' αριθμό 4, στην Αγία Νάπα. Το επίδικο ενοικιάστηκε από τους Καθ' ων η Αίτηση 1 δυνάμει ενοικιαστηρίου εγγράφου ημερομηνίας 15.3.1999 το οποίο έληξε στις 31.3.2005 και έκτοτε το ακίνητο κατέχεται και χρησιμοποιείται από τους Καθ' ων η Αίτηση 1 ως super market - souvenir shop. Οι Καθ' ων η Αίτηση 2 και 3 είναι εγγυητές του ενοικιαστηρίου εγγράφου ημερομηνίας 15.3.1999. Το καταβαλλόμενο ενοίκιο ανέρχεται σε €4.271,50 μηνιαίως και είναι πληρωτέο την πρώτη ημέρα κάθε μήνα.

Ο Μ.Α.1 κατέθεσε ότι οι Καθ' ων η Αίτηση 1 ουδέποτε ήταν συνεπείς στις πληρωμές τους και ως εκ τούτου τον Μάρτιο 2012, όταν τα οφειλόμενα ξεπέρασαν κατά πολύ το ποσό των €20.000, ο μάρτυρας επισκέφθηκε δικηγόρους για λογαριασμό των Αιτητών και έδωσε οδηγίες για να προχωρήσει η διαδικασία είσπραξης των οφειλομένων ενοικίων και η έξωση των ενοικιαστών από τα επίδικα. Οι δικηγόροι των Αιτητών απέστειλαν στους Καθ' ων η Αίτηση 1 επιστολή ημερομηνίας 22.3.2012, την οποία παρέλαβαν με δικαστικό επιδότη, καλώντας τους όπως εξοφλήσουν άμεσα όλα τα καθυστερημένα και οφειλόμενα ενοίκια, αφού σε διαφορετική περίπτωση θα προχωρούσαν με όλα τα δέοντα μέτρα για είσπραξη των οφειλομένων, ως επίσης και για έξωση.

Παρά το ότι οι Καθ' ων η Αίτηση έλαβαν την επιστολή ημερομηνίας 22.3.2012 και παρά του ότι αναγνώρισαν το χρέος τους, εντούτοις παρέλειψαν να συμμορφωθούν με το περιεχόμενο της και συγκριμένα παρέλειψαν και παραλείπουν μέχρι και σήμερα να εξοφλήσουν όλα τα οφειλόμενα και καθυστερημένα ενοίκια. Ο μάρτυρας παρουσίασε κατάσταση την οποία ετοίμασε, σύμφωνα με την οποία οι Καθ' ων η Αίτηση όφειλαν κατά την ημερομηνία της κατάθεσης του το ποσό των €162.317, το οποίο αντιπροσωπεύει απλήρωτα ενοίκια από τον Οκτώβριο 2011 μέχρι τον Νοέμβριο 2014, ήτοι απλήρωτα ενοίκια 38 μηνών προς €4.271,50 μηνιαίως. Οι Καθ' ων η Αίτηση 1 παρέλειψαν να εξοφλήσουν τα οφειλόμενα εντός 21 ημερών μετά την έγγραφο ειδοποίηση που δόθηκε σε αυτούς και παραλείπουν να εξοφλήσουν τα οφειλόμενα εντός 14 ημερών μετά την επίδοση που έγινε σ' αυτούς της παρούσας Αίτησης.

Ο κ. Νικολάου κατέθεσε επίσης ότι στο Τεκμήριο 2 φαίνεται το όνομα «Andromahi» και όχι το όνομα των Αιτητών επειδή υπήρχε μία άλλη συμφωνία μεταξύ των «Andromahi» και των Αιτητών για ανέγερση ξενοδοχειακής μονάδας και καταστημάτων, μεταξύ των οποίων και το επίδικο. Η συμφωνία έδινε δικαίωμα στους «Andromahi» να τα ενοικιάσουν προς όφελος τους, μέχρι τη λήξη της συμφωνίας. Είναι με βάση εκείνο το συμβόλαιο που υπέγραψαν την εγγύηση οι Καθ' ων η Αίτηση 2 και 3.

Ο κ. Νικολάου ήταν καλός μάρτυρας, σταθερός και σαφής, οι απαντήσεις του ήταν άμεσες, έδωσε την εντύπωση ειλικρινούς ανθρώπου και κρίνεται ως μάρτυρας της αλήθειας. Η μαρτυρία του γίνεται αποδεκτή.

Καθ' ων η Αίτηση:

Μοναδικός μάρτυρας για τους Αιτητές κατέθεσε ο κ. Πάμπος Μολέσκης. Ο κ. Μολέσκης κατέθεσε Γραπτή Δήλωση, το Τεκμήριο Β, ως μέρος της κυρίως εξέτασης του, σύμφωνα με τον περί Αποδείξεως Νόμο, Κεφ. 9, ως αυτός τροποποιήθηκε από τον Ν. 32(1)/04. Είναι ο Καθ' ου η Αίτηση 2 και Διευθύνων Σύμβουλος της Καθ' ης η Αίτηση 1. Είναι η θέση του ότι ο Μ.Α.1 είναι πρόσωπο εντελώς αναρμόδιο και μήτε γραπτώς εξουσιοδοτημένο να προβεί σε Γραπτή Δήλωση. Περαιτέρω, οι Αιτητές έστειλαν επιστολή αντίθετη με τον Νόμο. Η επιστολή ημερομηνίας 22.3.2012 είναι άκυρη και συνεπώς η διαδικασία λανθασμένη. Καλούνται οι Καθ' ων η Αίτηση να πληρώσουν αμέσως, αντί 21 ημέρες από τη λήψη της επιστολής, κατά παράβαση του άρθρου 11(1) του Νόμου 23/83. Επίσης, η επιστολή δεν επιδόθηκε στους Καθ' ων η Αίτηση 2 και 3, που είναι θέσμιοι ενοικιαστές. Συνεπώς, η έναρξη της διαδικασίας είναι λανθασμένη και η Αίτηση πρέπει να απορριφθεί διότι ξεκίνησε λανθασμένα.

Ο Μ.Κ.1 κατέθεσε επίσης ότι η απαίτηση για το ρεύμα μέχρι το 2012 είναι πέραν των €50.000, ποσόν το οποίο οι Καθ' ων η Αίτηση διεκδικούν αναπαιτητικώς. Συνεπώς, αρνούνται ότι οφείλουν το αξιούμενο ποσό αλλά συμψηφιζόμενο το ποσό με την Αναπαίτηση για το ρεύμα, μέχρι σήμερα ουδέν οφείλεται. Ο μάρτυρας κατέθεσε το Τεκμήριο 7, το οποίο αποτελείται από τα τιμολόγια που χρεώνονταν από το ξενοδοχείο βάσει του τιμολογίου της Α.Η.Κ. Ο ιδιοκτήτης των καταστημάτων είναι και ιδιοκτήτης ξενοδοχειακής μονάδας στην Αγία Νάπα. Ήταν η θέση του μάρτυρα ότι έπρεπε να χρεώνονται από την Α.Η.Κ. και όχι από τον ιδιοκτήτη.

Κατά την αντεξέταση του, ο κ. Μολέσκης παραδέχθηκε ότι οφείλει ενοίκια πέραν των €50.000. Σε υποβολή ότι οφείλει €170.000 ενοίκια, κατέθεσε ότι από την πρώτη μέρα όταν ανακάλυψαν τις υπερχρεώσεις, και ένας λόγος που έκλεισαν το supermarket ήταν το ψηλό κόστος ρεύματος, αποτάθηκε στο Διευθυντή του ξενοδοχείου που στην αρχή παραδέχθηκε ότι γίνονταν υπερχρεώσεις, αλλά πλήρωναν για λογαριασμό των Καθ' ων η Αίτηση άδειες λειτουργίας και σκύβαλα. Ήταν η θέση του κ. Μολέσκη ότι αυτό δεν ευσταθεί. Του είπε ότι θα του δώσει τα τιμολόγια και θα

λογαριαστούν. Δεν επικοινωνήσε και επειδή ο κ. Μολέσκης είχε να παίρνει αρκετά χρήματα σταμάτησε να πληρώνει τα ενοίκια.

Ο κ. Μολέσκης παραδέχθηκε ουσιαστικά την απαίτηση. Η μαρτυρία του δεν πρόσφερε υπεράσπιση στην υπόθεση αυτή για τους Καθ' ων η Αίτηση 1, 2 και 3. Αναφορικά με ισχυρισμούς επί άλλων θεμάτων, αυτοί θα κριθούν από άλλο Δικαστήριο, το οποίο θα εκδικάσει την Ανταπαίτηση.

Πραγματικά γεγονότα:

Από το σύνολο του ενώπιον μας μαρτυρικού υλικού, βρίσκω ότι τα πραγματικά γεγονότα είναι τα ακόλουθα:

Οι Αιτητές 1 έως 4 είναι συνιδιοκτήτες ενός υποστατικού και/ή καταστήματος επί της Λεωφόρου Νησί, υπ' αριθμό 4, στην Αγία Νάπα (Τεκμήριο 1), δηλαδή εντός ελεγχόμενης περιοχής εν τη εννοία του άρθρου 2 του περί Ενοικιοστασίου Νόμου και υπό το φως της Κ.Δ.Π. 519/2007. Το επίδικο υποστατικό, ολοκληρώθηκε πριν την 31.12.1999.

Το επίδικο ενοικιάστηκε από τους Καθ' ων η Αίτηση 1 δυνάμει ενοικιαστηρίου εγγράφου, ημερομηνίας 5.4.1994, για να χρησιμοποιηθεί ως κατάστημα super market και souvenir, όπως φαίνεται από το πρώτο έγγραφο του Τεκμηρίου 2, το οποίο συνάφθηκε, ως και η πρώτη συμφωνία, με τους Andromahi Hotels Ltd. Σύμφωνα με τον Μ.Α.1, ο οποίος δεν αμφισβητήθηκε επί του σημείου τούτου, στο πρώτο έγγραφο του Τεκμηρίου 2 φαίνεται το όνομα των Andromahi Hotels Ltd. και όχι το όνομα των Αιτητών, επειδή υπήρχε άλλη συμφωνία μεταξύ των για ανέγερση ξενοδοχειακής μονάδας και καταστημάτων, μεταξύ των οποίων και το επίδικο. Η συμφωνία έδινε δικαίωμα στους Andromahi Hotels Ltd. να τα ενοικιάσουν προς όφελος τους, μέχρι τη λήξη της συμφωνίας. Το πρώτο έγγραφο του Τεκμηρίου 2 είναι Ανανέωση Συμφωνίας Ενοικίασης και έχει ημερομηνία 15.3.1999. Προνοούσε δε για την ανανέωση της συμφωνίας από 1.4.2000 μέχρι 31.5.2005.

Το Τεκμήριο 2 αποτελείται από δύο έγγραφα, το δεύτερο εκ των οποίων φέρει τίτλο «Συμπληρωματική Συμφωνία» και ημερομηνία 14.10.2002. Συνήφθηκε μεταξύ των Καθ' ων η Αίτηση 1 και της εταιρείας AQUA SOL HOTELS LTD που φαίνεται ότι

ήταν η νέα ονομασία των Andromahi Hotels Ltd., εφόσον στο κείμενο γίνεται αναφορά στις προηγούμενες συμφωνίες μεταξύ των συμβαλλομένων οι οποίες ήταν μεταξύ των Καθ' ων η Αίτηση 1 και των Andromahi Hotels Ltd. και η εταιρική σφραγίδα στη δεύτερη σελίδα της Συμφωνίας είναι των «Andromachi Hotels Ltd». Ουδόλως αμφισβητήθηκαν αυτά τα έγγραφα ή η νομιμότητά τους. Η Συμπληρωματική Συμφωνία προνοούσε την καταβολή προκαταβολικά του ποσού των Λ.Κ.80.000 από τους Καθ' ων η Αίτηση 1 προς τους AQUA SOL HOTELS LTD, ως ενοίκιο της περιόδου από 1.4.2002 μέχρι 31.3.2005.

Η συμβατική ενοικίαση έληξε την 31.3.2005. Είναι κοινό έδαφος ότι οι Καθ' ων η Αίτηση 1 κατέχουν το επίδικο υποστατικό ως θέσμιοι ενοικιαστές. Το σημερινό πληρωτέο ενοίκιο ανέρχεται σε €4.271,50 μηνιαίως.

Οι Καθ' ων η Αίτηση 2 και 3 υπέγραψαν την Ανανέωση Συμφωνίας Ενοικιάσεως, δηλαδή το πρώτο έγγραφο του Τεκμηρίου 2, ως εγγυητές των όρων της Βασικής Συμφωνίας (δηλαδή της Συμφωνίας ημερομηνίας 5.4.1994) και της Συμφωνίας Ανανέωσης. Υπέγραψαν επίσης ως εγγυητές και το δεύτερο έγγραφο του Τεκμηρίου 2, δηλαδή τη Συμπληρωματική Συμφωνία.

Οι Καθ' ων η Αίτηση 1 όφειλαν ενοίκια από τον Οκτώβριο 2011 και την 6.4.2012 επιδόθηκε στον κ. Χαράλαμπο Μολέσκη, διευθυντή των Καθ' ων η Αίτηση 1, επιστολή των δικηγόρων των Αιτητών με την οποία τους καλούσαν να εξοφλήσουν αμέσως όλα τα καθυστερημένα και οφειλόμενα ενοίκια, άλλως θα λαμβάνονταν δικαστικά μέτρα για την είσπραξη των ενοικίων και την έξωση τους (Τεκμήριο 3). Η κυρίως Αίτηση καταχωρίστηκε την 10.8.2012. Οι Καθ' ων η Αίτηση 1 εξακολουθούν να οφείλουν ενοίκια από τον Οκτώβριο 2011 μέχρι σήμερα.

Νομική πτυχή:

Έξωση για καθυστερημένα ενοίκια:

Σύμφωνα με το άρθρο 11(1) του περί Ενοικιοστασίου Νόμου, Ν.23/83 ως αυτός έχει τροποποιηθεί μέχρι σήμερα, απαγορεύεται η ανάκτηση κατοχής ακινήτου που καλύπτεται από τον Νόμο, σαν κανόνας και μόνο κατ' εξαίρεση επιτρέπεται στις συγκεκριμένες περιπτώσεις που αναφέρονται σ' αυτό το άρθρο, περιλαμβανομένης

της οφειλής ενοικίου που κατέστη πληρωτέο². Οι προϋποθέσεις είναι οι ακόλουθες και πρέπει να ικανοποιηθούν σωρευτικά:

- α) Το επίδικο να ευρίσκεται εντός των ορίων ελεγχόμενης περιοχής.
- β) Το επίδικο να είχε συμπληρωθεί μέχρι την 31.12.1999.
- γ) Οι Καθ' ων η Αίτηση 1 να είναι θέσμιοι ενοικιαστές.
- δ) Να έχει σταλεί γραπτή ειδοποίηση απαιτήσεως του ενοικίου στους Καθ' ων η Αίτηση 1 εκ μέρους των Αιτητών, σύμφωνα με τον Νόμο.
- ε) Είκοσι μία μέρες μετά την επίδοση της γραπτής ειδοποίησης να οφείλεται ενοίκιο ή μέρος αυτού και το ρηθέν ποσό να μην έχει προσφερθεί.
- στ) Την ημέρα καταχώρισης της Αίτησης να οφείλεται ενοίκιο ή μέρος αυτού και το εν λόγω ποσό να είναι νομίμως οφειλόμενο. Βλέπετε **Megarry's The Rent Acts**, 10η έκδοση, Τόμος 1, σελίδα 267: "Rent is 'lawfully due' as soon as the proper date for payment has arrived".
- ζ) Εντός δεκατεσσάρων ημερών από την επίδοση της Αιτήσεως στους Καθ' ων η Αίτηση 1 να μην έχουν καταβληθεί τα οφειλόμενα ενοίκια.

Σύμφωνα με την ενώπιον μας μαρτυρία, όλες οι προϋποθέσεις πληρούνται. Η υπόθεση των Αιτητών είναι καθαρή και αποδεικνύεται. Όσον αφορά την επιστολή, **Τεκμήριο 3**, βλέπετε και πιο κάτω.

Ειδοποίηση σε θέσμιο ενοικιαστή με βάση τον περί Ενοικιοστασίου Νόμο (statutory notice):

Οι Αιτητές βασίζονται στην υπόθεση τους στο **άρθρο 11(1)(α)** του **περί Ενοικιοστασίου Νόμου**, Ν. 23/83, ως αυτός έχει τροποποιηθεί μέχρι σήμερα (βλέπετε πιο πάνω). **Πρώτον**, η ειδοποίηση των είκοσι μίας ημερών δια της νομοθεσίας όπως σταλεί από τον ιδιοκτήτη στον ενοικιαστή για να τον προειδοποιήσει για την πρόθεση του και να τον καλέσει να παραδώσει την κατοχή του επίδικου και να εξοφλήσει τα οφειλόμενα. Πρόκειται για **δια νόμου ειδοποίηση (statutory notice)** και στέλνεται από τον ιδιοκτήτη προς το θέσμιο ενοικιαστή του. Η ειδοποίηση παράδοσης

² Το άρθρο 11(1)(α) προνοεί ως ακολούθως:

«(α) Εις περίπτωση καθ' ην οιαδήποτε νομίμως οφειλόμενον ενοίκιον καθυστερείται επί είκοσι μίαν ή περισσότερας ημέρας μετά την επίδοσιν εγγράφου ειδοποιήσεως απαιτήσεως εις τον ενοικιαστήν και δεν υπάρξει οιαδήποτε προσφορά τούτου προ της καταχώρισεως αιτήσεως δι' ανάκτησιν κατοχής.

Νοείται ότι ενοίκιον θα θεωρηθεί προσφερθέν δυνάμει της παραγράφου αυτής, εάν τούτο εστάλη δια συστημένης επιστολής εις το πρόσωπον το δικαιούμενον να εισπράξει τούτο.

Νοείται περαιτέρω ότι το Δικαστήριον δε διατάζει την ανάκτηση από τον ιδιοκτήτη της κατοχής, όταν ο ενοικιαστής πληρώσει μέσα σε περίοδο δεκατεσσάρων ημερών από την επίδοσιν σ' αυτόν της αίτησης παν ποσό το οποίο οφείλεται ή δυνατό να καταστεί οφειλόμενο από αυτόν εκτός αν ο ενοικιαστής διαρκούσης της μισθώσεως δεν καταβάλλει συστηματικά το νομίμως οφειλόμενον.»

της κατοχής (notice to quit) στέλνεται από τον ιδιοκτήτη προς το συμβατικό ενοικιαστή του και πρόκειται για τον τερματισμό της συμβατικής ενοικίασης και ουδεμία σχέση έχει με τη δια νόμου ειδοποίηση (βλέπετε σχετικά το σύγγραμμα **Megary's The Rent Acts**, 10^η έκδοση, Τόμος 1, σελίδα 181, κάτω από την επικεφαλίδα "**Determination of contractual tenancy**").

Δεύτερον, η Αγγλική νομοθεσία επί της οποίας βασίζεται και την οποία ουσιαστικά ακολουθεί ο **περί Ενοικιοστασίου Νόμος** (βλέπετε σχετικά **Increase of Rent and Mortgage Interest (Restrictions) Act 1920**, **Landlord and Tenant Act 1927**, **Rent and Mortgage Interest Restrictions (Amendment) Act 1933**, **Furnished Houses (Rent Control) Act 1946**, **Landlord and Tenant (Rent Control) Act 1949** και **1954** και τα **Rent Acts** τα οποία ακολούθησαν δηλαδή των ετών **1957**, **1965** και **1977**), δεν προνοεί για την αποστολή ειδοποίησης από τον ιδιοκτήτη στο θέσμιο ενοικιαστή ως προϋπόθεση για την έκδοση του διατάγματος έξωσης, προϋπόθεση η οποία ελλείπει εντελώς από τα σχετικά Αγγλικά συγγράμματα. Καθίσταται δε φανερό ότι οι αναφορές στα εν λόγω συγγράμματα σε "notice to quit", αφορούν ακριβώς τον τερματισμό της συμβατικής σχέσης, κάτι πολύ διαφορετικό.

Τρίτον, όσον αφορά αυτό τούτο το περιεχόμενο της επιστολής **Τεκμήριο 3**, κρίνεται ως συνιστών ικανοποιητική απαίτηση, σύμφωνα με τις πρόνοιες του **άρθρου 11(1)(α)**, εφόσον υπενθυμίζει τον ενοικιαστή για την υποχρέωση του να καταβάλλει ενοίκιο. Βλέπετε σχετικά **Xenopoulos v. Constantinidou** (1979) 1 C.L.R. 519, **Petsas v. Pavlides** (1980) 1 C.L.R. 158 και **Katsiantonis v. Frantzeskou** (1981) 1 C.L.R. 566. Η επιστολή επιδόθηκε την 12.9.2012 και η κυρίως Αίτηση καταχωρίστηκε την 15.10.2012, δηλαδή πέραν των 21 ημερών μετά τη λήψη της ειδοποίησης.

Αναστολή:

Σχετικό είναι το **άρθρο 11(5)**³ του Ν. 23/83, όπως αυτός έχει τροποποιηθεί μέχρι σήμερα. Κρίνουμε ότι είναι δίκαιο όπως δοθεί κάποιος χρόνος στους Καθ' ων η

³ "Το Δικαστήριο, εκδίδον απόφασιν ή διάταγμα δυνάμει των παραγράφων (α), (β), (γ), (δ), (ε), (στ), (ζ), (η), (θ), (ι), (ια) και (ιβ) του άρθρου τούτου, δύναται, τηρουμένου του όρου ότι ο ενοικιαστής θα πληρώσει παν ποσόν το οποίο νομίμως οφείλεται ή δυνατόν να καταστή οφειλόμενον υπ' αυτού, να αναστείλει την εκτέλεσιν της αποφάσεως ή του διατάγματος ή να αναβάλει την ημερομηνίαν κατοχής δια τοιαύτην περίοδον μη υπερβαίνουσαν το εν έτος, εκτός εάν οι διάδικοι άλλως ήθελόν συμφωνήσῃ, και υπό την επιφύλαξιν τοιούτων όρων όλους το Δικαστήριον ήθελε θεωρήσει κατάλληλους."

Αίτηση 1 να μετακινήσουν την επιχείρησή τους σε άλλο υποστατικό και ως εκ τούτου υπάρχει λόγος άσκησης της διακριτικής μας ευχέρειας υπέρ της αναστολής του διατάγματος έξωσης. Λαμβάνουμε υπόψη ότι οι Καθ' ων η Αίτηση 1 λειτουργούν επιχείρηση εντός του επίδικου καταστήματος για πολλά χρόνια και ότι θα χρειαστούν κάποιο χρόνο για να εξεύρουν και να διακοσμήσουν κατάλληλα άλλο υποστατικό. Κρίνουμε δίκαιο το διάστημα των έξι (6) μηνών από σήμερα.

Εγγύηση:

Η εγγύηση περιλαμβάνεται στα δύο έγγραφα του Τεκμηρίου 2, είναι πανομοιότυπη και υπεγράφη από τους Καθ' ων η Αίτηση 2 και 3. Έχει δε το εξής λεκτικό:

«Εμείς οι κάτωθι υπογεγραμμένοι 1. Πάμπος Μολέσκης και 2. Κωστάκης Μολέσκης αμφότεροι εκ Δερύνειας εγγυούμεθα προσωπικώς και αλληλεγγύως ότι θα τηρήσωμεν πιστώς όλους τους όρους της Βασικής συμφωνίας καθώς και τους όρους της ανανεωτικής συμφωνίας δια την καταβολήν και αποπληρωμήν όλων των ποσών ενοικίων.»

Η συμβατική ενοικίαση έληξε την 31.3.2005.

Η ισχύς της εγγύησης στη θέσμια ενοικίαση:

Σχετικές είναι οι αυθεντίες Metochis v. Schiza (1952) 1 C.L.R. 149, Michael v. Nishanian (1966) 1 C.L.R. 150, Kyriakidou v. Mangaldjian (1969) 1 C.L.R. 1 και Αργύρη v. Χρυσοστόμου (2006) 1(B) A.A.Δ. 1362. Κατά το χρόνο έκδοσης της απόφασης στην πρώτη αυθεντία, η σχετική νομοθεσία στην Κύπρο ήταν το Κεφ. 108, Rent Restriction Law. Ο έντιμος Δικαστής Hallinan, αποφάσισε ότι (σελίδα 150):

"It is quite clear that such guarantee would not apply to a statutory tenancy under the Increase of Rent and Mortgage Interest (Restrictions) Act, 1920. In the commentary on section 15 of that Act contained in Megarry Rent Acts (6th Edition, page 165) the learned author states:-
'Again the statutory tenancy is a different tenancy from the contractual tenancy whence it sprang, so that a guarantor of the rent under the contractual term is not liable for rent accruing during the statutory tenancy.'

.....
"It is clear from the wording of section 8(3) of our law that the legislative authority merely intended to confer a right of occupation on the tenant who becomes statutory tenant and he is, as in England, obliged to observe the conditions and is entitled to the rights under the original

contract of tenancy in so far as they may be applicable; subject to the provisions of this law, as in England, the statutory tenancy is a different tenancy from the contractual tenancy."

Στην αυθεντία Michael v. Nishanian (πιο πάνω), αποφασίστηκε ουσιαστικά, ότι όπου το ενοικιαστήριο έγγραφο προβλέπει περίοδο ανανέωσης, τότε η εγγύηση θεωρείται ότι ισχύει και για την περίοδο ανανέωσης ⁴. Στην παρούσα περίπτωση, η ανανέωση πραγματοποιήθηκε και η περίοδος ανανέωσης για την οποία παρασχέθηκε εγγύηση, έληξε την 31.3.2005.

Με την απόφαση στην υπόθεση Kyriakidou v. Mangaldjian (πιο πάνω), και ενώ η νομοθεσία σε ισχύ τότε ήταν το Κεφ. 86, Rent (Control) Law, κατέστη σαφές ότι η εγγύηση σε ενοικιαστήριο έγγραφο δεν ισχύει στη θέσμια ενοικίαση, δηλαδή μετά που το εν λόγω έγγραφο έληξε ή τερματίστηκε νόμιμα, και μόνον, εάν χρησιμοποιείται πολύ σαφές λεκτικό, δυνατόν να θεωρηθεί ότι ισχύει ⁵. Όπως φαίνεται από το λεκτικό της εγγύησης το οποίο παρατίθεται πιο πάνω, αυτό δεν είναι αρκετά σαφές ή ισχυρό, ώστε να θεωρηθεί ότι οι εγγυητές ανέλαβαν υποχρέωση έναντι των ιδιοκτητών κατά τη θέσμια ενοικίαση.

⁴ "Another relevant important clause in this contract is the guarantee clause. This clause is so worded in our view, as to render the guarantor's liability co-extensive with that of the principal. It provides expressly that the guarantor undertakes the exact performance of all the terms included in the contract of lease. The right to renew the lease for another year being embodied in the terms of the contract, the liabilities following the exercise of such right are covered by the guarantee clause.

We have carefully studied the contents of the contract of lease in question in the light of the submission of the learned counsel for the appellant and we have come to the conclusion that the guarantee signed by the appellant (guarantor) covered the liability of the principal (tenant) to pay rents and damages until the latter delivered vacant possession of the premises leased by the landlord, the respondent. The appeal is, therefore, dismissed with costs." (σελίδα 152).

⁵ "... I have reached the conclusion that the guarantee would not apply to a statutory tenancy under the provisions of the Increase of Rent and Mortgage Interest (Restrictions) Act, 1920, in England; and certainly would not apply to section 23 of our Rent (Control) Law Cap. 86. In my view, the statutory tenancy is a different tenancy from the contractual tenancy whence it sprang so that the guarantor of the rent under the contractual terms is not liable for rent accruing during the statutory tenancy. It is clear from the wording of our law that the legislating authority merely intended to confirm a right of occupation on the tenant who becomes statutory tenant and he is, as in England obliged to observe the conditions and is entitled to the rights under the original contract of tenancy in so far as they may be applicable.

Since there is nothing in the Rent (Control) Law that interferes with the contractual rights of outside parties in respect of matters like guarantees, I would be prepared to express the view, that it is conceivable in a case where strong and clear language has been used in a guarantee, that the Court would be ready to reach a conclusion that the guarantee would also apply to the payment of rent in a statutory tenancy. However, in view of the different character of the statutory tenancy, - as distinct from the contractual tenancy - particularly its indefinite duration, I am of the opinion, that the language in this contract of guarantee is not so clearly worded as to warrant a finding that the parties intended it to extend to the statutory tenancy and that the guarantor undertook to bind himself until the delivery of the premises in question including the period the tenant was so holding over as a statutory tenant." (σελίδες 14 και 15) - δική μου υπογράμμιση

Πέραν του αποσπάσματος που παραθέτω πιο κάτω και το οποίο είναι το απαύγασμα της νομολογίας κατά την κρίση μου, ο έντιμος Δικαστής κ. Χατζηαναστασίου ξεκαθάρισε επίσης, στη σελίδα 16, ότι, ενόψει ρητρών στο ενοικιαστήριο έγγραφο για την υποχρέωση του ενοικιαστή να παραδώσει το μίσθιο στο τέλος της περιόδου ενοικιάσεως και για το δικαίωμα του ιδιοκτήτη να καταγγείλει τη σύμβαση σε περίπτωση παραβιάσεως όρου αυτής από τον ενοικιαστή, δηλαδή δύο ρητρών που προνοούν το τέλος της σχέσης, δεν υπάρχει συνεχής εγγύηση (continuing guarantee) εφόσον δεν υπάρχει συνεχής σχέση (continuing relationship).

Στην πιο πρόσφατη αυθεντία, Αργύρη ν. Χρυσοστόμου (πιο πάνω), και πάλιν υπήρχε σύμβαση ενοικίασης, με συγκεκριμένη περίοδο ενοικίασης και δικαίωμα ανανέωσης για περαιτέρω περίοδο. Το Ανώτατο Δικαστήριο αποφάσισε ότι η συμφωνία ενοικίασης είχε δυνητικά καταληκτικό χρόνο τη λήξη της περιόδου ανανέωσης και όχι τη λήξη της αρχικής περιόδου, ο εγγυητής γνώριζε για το δικαίωμα μονομερούς ανανέωσης και θα πρέπει να είχε την πρόθεση να εγγυηθεί τον ενοικιαστή για ολόκληρη την περίοδο, όχι μόνο την αρχική. Επίσης, αποφασίστηκε ότι, η επέκταση της συμφωνίας για περαιτέρω περίοδο, δεν δημιουργούσε νέα συμφωνία και κατ' επέκτασιν δεν απάλλασε τον εγγυητή από τις υποχρεώσεις του, σύμφωνα με το άρθρο 91 του περί Συμβάσεων Νόμου, Κεφ. 149. Στην προκείμενη περίπτωση, η αρχική περίοδος ενοικίασης και η περίοδος ανανέωσης, έληξαν.

Ενόψει των πιο πάνω, κρίνω ότι οι Καθ' ων η Αίτηση 2 και 3 δεν ευθύνονται ως εγγυητές έναντι των Αιτητών 1 έως 4, για τα οφειλόμενα ενοίκια. Η Αίτηση εναντίον των Καθ' ων η Αίτηση 2 και 3, απορρίπτεται. Επειδή η Αίτηση επιτυγχάνει εναντίον των Καθ' ων η Αίτηση 1, δεν εκδίδεται διαταγή για έξοδα όσον αφορά τους Καθ' ων η Αίτηση 2 και 3 αλλά η κάθε πλευρά να καταβάλει τα δικά της έξοδα.

Απόφαση:

Ως εκ των ανωτέρω και με τη σύμφωνο γνώμη των Παρέδρων η απαίτηση επιτυγχάνει και εκδίδεται Διάταγμα εναντίον των Καθ' ων η Αίτηση 1 ανάκτησης κατοχής του καταστήματος επί της Λεωφόρου Νησί, υπ' αρ. 4, στην Αγία Νάπια, το οποίο λειτουργεί ως super market και souvenir shop.

Εκδίδεται απόφαση υπέρ των Αιτητών 1, 2, 3 και 4 και εναντίον των Καθ' ων η Αίτηση 1 για τα πιο κάτω ποσά:

1. €209.303,50 οφειλόμενα ενοίκια από Οκτώβριο 2011 έως Οκτώβριο 2015, πλέον νόμιμο τόκο.
2. €4.271,50 μηνιαίως ως ενδιάμεσα οφέλη από 1.11.2015 μέχρι παράδοσης της κατοχής, πλέον νόμιμο τόκο επί εκάστου ποσού εκ €4.271,50 από την ημερομηνία που καθίσταται πληρωτέο μέχρι εξόφλησης.
3. Έξοδα ως θα υπολογισθούν από την Γραμματέα και εγκριθούν από το Δικαστήριο στην κλίμακα €100.000 - €500.000.

Το Διάταγμα αναστέλλεται αρχικά από σήμερα μέχρι την 15.11.2015 και, νοουμένου ότι την ή μέχρι την 15.11.2015 εξοφληθεί το ποσό των οφειλομένων ενοικίων, τόκων και δικηγορικών εξόδων ως ανωτέρω, καθώς και των ενδιάμεσων οφελών για το μήνα Νοέμβριο 2015, στη συνέχεια θα αναστέλλεται από μήνα σε μήνα για την υπόλοιπη περίοδο των έξι μηνών από σήμερα, ήτοι έως 15.4.2016, νοουμένου ότι την πρώτη ημέρα εκάστου επομένου μηνός, αρχής γενομένης από την 1.12.2015, με επτά (7) μέρες χάρη, οι Καθ' ων η Αίτηση 1 θα καταβάλλουν στους Αιτητές τα ενδιάμεσα οφέλη, ως η απόφαση του Δικαστηρίου.

Η απόφαση να συνταχθεί αφού χαρτοσημανθούν τα έγγραφα που αποτελούν το Τεκμήριο 2.

(Υπ.).....

Λ. Σ. Καμμίση

Πρόεδρος

Πιστό Αντίγραφο

Γραμματέας

ΛΣΚ/ΕΔ